

az udvarnak, enyhén tántorgó léptekkel. Rosszul voltam, torkomat erős hányinger szorongatta, egész testemet rázta a zokogás. A fekete lyuk felszínén minden egyes lépés egy évvel öregít, hallottam ekkor barátom sírós kiáltását, és ezúttal igaza volt.

A létrától az elülső udvarba vezető kiskapu pontosan tizenhárom lépésre volt, és mire a fémszínű, csillagtalán égbolt alatt ezt a távolságot megtéve a kilincsert nyúlok, már tizenhárom esztendő eltelt, huszonöt éves vagyok, és az úrkorszak réges-rég véget ért.

Gellén-Miklós Gábor

CSALÁDLÁTOGATÁS

Én zongorázni akartam,
de csak trombitájuk volt otthon,
az is az apjáé. Valamelyik tűzoltó-
versenyen nyerhette, vagy a céllövöldében

sikerült eltalálnia egy *elhangolt* puskával?
Akkor még más idők jártak,
kevesebbet esett az eső, és a napszemüvegeket
sem kellett ennyire sötétre készíteni,

mint manapság. Ha jött a részleges napfogyatkozás,
darabokra törtek egy sörösüveget,
és azon át figyelték a ritka

jelenséget... A trombita? Nem mertem belefújni,
későre járt, a szomszédok biztosan át-
jöttek volna panaszkodni. Az apja nagyon szigorú volt.

Benedek Szabolcs

A FURUNKULUS

Kékesszürke öltönyének ujján

még fölvarrva a márka, a színészkirály mandzsettagombon fityegő, drapp kartonra nyomott képét is csupán reggel tépte le. Az ing halványlila, a boltosnő mutatta meg, „milyen frankó ez a szín”, ő ugyan a tiszta fehérét választotta volna, azonban amint hozzáillesztették a zakóhoz, az egész üzlet összeszaladt. Hogy milyen nyakkendőt